

I. OLAY

Yargıtay 1. Ceza Dairesinin **20.1.2020** tarihli ve E. 2019/3668, K. 2020/166 sayılı kararına konu teşkil eden olayda; A, kızı M'nin cep telefonu ile yaptığı görüşmelerden şüphelenerek, kızından cep telefonunu kendisine vermesini ister. M'nin, cep telefonunu vermeden önce silme işlemi yapması üzerine A, kendisini basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek nitelikte darp eder ve M'ye "*kendini ispatla, ya sen kendin intihar edeceksin, ya da ben seni döve döve öldüreceğim*" diyerek evden ayrılır. Bir süre sonra M, evde bulunan av tüfeğiyle kendini vurarak intihar eder.

II. ÇÖZÜMLENMESİ GEREKEN HUKUKİ PROBLEM

Bu olayda, A'yı M'nin ölümünden dolayı TCK'nin hangi hükümlerine istinaden sorumlu tutmamız gerektiği, çözümlenmesi gereken hukuki problemi oluşturmaktadır.

III. MERCİLERİN ÇÖZÜM ŞEKİLLERİ:

İlk Derece Mahkemesi, Erzincan Ağır Ceza Mahkemesi, A hakkında TCK, m. 84, f. 4 yollamasıyla, TCK, m. 82, f. 1, bent d hükmü uyarınca kasten öldürme suçundan dolayı mahkûmiyet hükmü kurmuştur.

Yargıtay 1. Ceza Dairesi, yaptığı temyiz incelemesi sonucunda; "*saniğin olay öncesi maktuleye karşı sarf etmiş olduğu sözlerin içeriği dikkate alındığında, saniğin eyleminin TCK'nin 87/4-son maddesindeki (doğrusu, TCK, m. 84, f. 4'teki) cebir veya tehdit kullanmak suretiyle intihara mecbur etme niteliğinde olmayıp TCK'nin 84/3 maddesindeki **intihara teşvik niteliğinde olduğu ve bu suçtan hüküm kurulması gerektiği***" gerekçesiyle, İlk Derece Mahkemesinin mahkûmiyet hükmünün bozulmasına karar vermiştir.

IV. DEĞERLENDİRME VE GÖRÜŞÜMÜZ:

A, öfke haliyle olsa bile "*kendini ispatla, ya sen kendin intihar edeceksin, ya da ben seni döve döve öldüreceğim*" demek suretiyle, kızının intihar etmesi yönünde iradesini ortaya koymuştur. TCK, m. 84, f. 4 yollamasıyla kasten öldürme suçundan dolayı sorumlu tutulabilmesi için, A'nın cebir veya tehdit kullanmak suretiyle M'yi intihar etmeye **mecbur** etmesi gerekir. A'nın sarf ettiği söz, tehdit mahiyeti taşımakla birlikte, bu sözün M'yi intihar etmeye mecbur edip etmediğinin somut olayın özelliklerine mahkeme tarafından takdir edilmesi gerekir. Şayet mahkeme somut olayın özellikleri itibarıyla M'nin intihar etmeye mecbur edildiği, yani **başka surette hareket etme kabiliyetinin artık ortadan kalkmış bulunduğu** yönünde bir değerlendirmede bulunur ise, A'yı **kasten öldürme suçundan** dolayı TCK, m. 82, f. 1, bent d hükmüne istinaden mahkûm etmek gerekir.

Buna karşılık, A tarafından sarf edilen söz, tehdit mahiyeti taşımakla birlikte, M'yi intihara mecbur etmeye elverişli bir tehdit olarak değerlendirilmediği takdirde, A hakkında **intihara teşvikte** bulunmaktan dolayı TCK, m. 84, f. 1 hükmüne istinaden cezaya hükmetmek gerekir. Keza bu durumda A'nın kullandığı ifadeyi, M'nin tasvip edilmeyen fiil ve davranışlardan vazgeçmesini sağlamaya matuf **tehdit** olarak değerlendirmek gerekir.

Bu durumda A'nın fiili, hem TCK, m. 106, f. 1, birinci cümlede tanımlanan **tehdit** suçunu, hem de TCK, m. 84, f. 1'deki seçimlik hareketlerden **teşvik** suretiyle **intihara yönlendirme** suçunu oluşturur. **Farklı neviden fikri içtima** (TCK, m. 44) hükümleri gereğince A hakkında bu iki suçtan sadece daha ağır cezayı gerektiren **intihara yönlendirme** suçundan dolayı cezaya hükmetmek gerekir.